

[Lizzie Lichtenberg]

rer tingene ind i de rette baner, således at betaling for lægemidler sker efter de tre kriterier, jeg nævnte indledningsvis, at det er sociallovgivningen, det vil sige socialministerens område, der skal tage sig af de nødvendige kompensationer til dem, der har hjælp behov.

Det var da også det svar, jeg fik, fordi man skrev, at ud over den særlige mulighed for tilskud efter sygesikringsloven kan der til de persongrupper, der har særligt behov herfor, ydes hjælp til betaling af udgifter til lægeordineret medicin såvel efter de sociale pensionslove som efter bistandsloven. Vi må bruge vores systemer hensigtsmæssigt og netop ikke begynde at lade al anden lovgivning tage sig af kompensationer. Indenrigsministeren har her givet en forklaring på, hvorfor man skred til den handling, og jeg kan da kun give indenrigsministeren ret i hendes betragtninger. Når man fra store grupper i det danske samfund ønsker, at vi skal have let adgang til lægemidler, nemlig gennem håndkøb, som man nu har gennemført det, så er det ikke hensigtsmæssigt, at man begynder at udstede recepter på disse midler, når det snarere er af økonomiske grunde end af behandlingsmæssige grunde, man besøger sin læge for at få en recept udstedt. Det er en forvriddning af systemet.

Den mest direkte måde må være – jeg vil gentage det her – at de, der har hjælp behov, skal og kan hjælpes over sociallovgivningen. De handicappede, som man taler meget om i debatten, og pensionisterne er jo ikke en ensartet gruppe, hvilket man ellers næsten kunne få fornemmelsen af ved at høre hr. Agerchou og hr. Taanquist. De er næsten mere forskellige end alle andre grupper, hvis man kan tale om det. Derfor skal de have en individuel behandling, de kræver individuelle beslutninger, og det giver jo netop vores sociallovgivning rigelig mulighed for. Derfor kan jeg kun takke socialministeren for det svar, jeg fik: der findes stadig væk de muligheder; der var ikke tale om, som det kunne fremgå af dagspressen og debatten, at man ville afskaffe dem. Tværtimod har vi her i dag netop fået socialministerens ord for, at han oven i købet har reserveret de nødvendige midler, som skal bruges hertil inden for hans budget. Da man ikke ved, hvor stor efterspørgslen bliver, kan man ikke på forhånd angive et bestemt beløb, men socialministe-

ren har også her tilkendegivet, at han vil følge sagen med et vågent øje. Det må være den vej, vi skal gå, hvis vi mener noget med at have vores bistandslov, med at have vores pensionslove, hvis vi mener noget med at have et socialt sikkerhedsnet.

Derfor kan vi ikke stemme for det dagsordensforslag, der foreligger. Vi vil gerne være med til, som jeg indledte med at sige, at kunne kompensere vedrørende de mennesker, der er nydere af såvel vores sociale system som vores lægemiddel- og helbreds- og sundhedssystem, på en sådan måde, at det ikke slår deres økonomi i stykker, således at det ikke er en ekstraordinær belastning af deres økonomi. Det synes jeg at eksisterende lovgivning allerede åbner mulighed for. For det er vel ikke det kommunale selvstyre, forespørgerne vil give et skud for boven? Vi ved jo, at mange af disse afgørelser er lagt ud til kommunal bestemmelse, men vi ved også, at man om hele kontanthjælpsområdet, om hele bistandslovområdet forhandler i socialudvalget, hvordan man skal indrette sig fremover. Det arbejde mener jeg man skal fortsætte i fred og ro i udvalget, hvor der også har været indtil flere spørgsmål, som klart er besvaret af socialministeren, hvor vi har haft samråd, hvor han har præciseret disse regler, at de, der virkelig har hjælp behov, kan få den efter den eksisterende lovgivning.

Det er det, jeg og den konservative gruppe vil henholde os til. Det samme kan jeg sige på CDs vegne, da deres ordfører med beklagelse ikke kunne være til stede her i dag. Vi ønsker at hjælpe, men man gør det ikke bare ved at vedtage en åben dagsorden, for hvad mener man med at holde skadesløs? Det er jo så diffust, at det ikke fortæller spor om, hvad det egentlig er, man vil. Det gør den danske lovgivning inden for social- og sundhedsvæsenet.

Knud Andersen (V):

I venstre er vi enige med regeringen i, at det er rigtigt at fjerne eller indskrænke ordninger, der ikke virker gennemskuelige for forbrugerne. Det er et rigtigt princip, at der så mange steder som muligt er en sammenhæng mellem varens pris og det, man som forbruger selv skal betale, men da ikke alle forbrugere har de samme behov og de samme økonomiske muligheder, skal de tilskud,